

Τὸ Δελτίον διδίδεται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς 'Εστίας. Διὰ τοὺς μὴ τοιούτους τιμᾶται ἐτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 25, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 7. — Ἐγγραφαὶ γίνονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς 'Εστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

281. 'Εστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Β'. Τόμος Γ'. 22 Μαΐου 1877. Ἀριθ. 74. Δεπτὰ εἴκοσι. Ἀθήνησι, τόποις «Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας», 4^{ον}, σ. 337 — 352. Περιεχόμενα: Αὐστράλια (συν.) — Βίος ἐνὸς φιλοπάτριδος: Λουδοβίκου Σεττεμβρίνης. — Ἡ πολιτικὴ οἰκονομία ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ. — Περιέργοι ὑπολογισμοὶ περὶ τοῦ φωτός τοῦ κηρίου. — Ὁ θησαυρὸς τοῦ Ἀλλῆ Πασσᾶ. — Φοιτῆται καὶ καθηγηταὶ ἐν Γερμανίᾳ. — Τί πιστεύομεν καὶ τί ἐπρεπε νὰ πιστεύωμεν. — Δύο μῦθοι τοῦ Λέσιγγ. — Φυσιολογία τῆς γυναικείας ἐνδυμασίας. — Ἀλήθειαι. — Εἰς τὸν παρὰν μου (ἐκ τῶν τοῦ Ἡλία Τανταλίδου.) — Σημειώσεις.

282. Ἡ ἀρχαία πολιτεία καὶ αἱ περὶ αὐτῆς θεωρίαι τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὑπὸ Νεοκλέους Καζάζη, διδάκτορος τῆς νομικῆς. (Ἀποσπάσματα ἀνεκδότου συγγράμματος). [Περιέχει διὰ ἐπόμενα κεφάλαια: Ἡ ἀρχαία πολιτεία. — Πλάτων. — Ἡ πολιτεία. — Οἱ νόμοι. — Ἀριστοτέλης. — Ἐπίλογος.] Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Μέλλοντος». 1877, 8^{ον}, σ. 140 ὀρ. ν. 2.

283. C. Julii Caesaris Commentarii de bello civili. Γ. Ἰουλίῳ Καίσαρος τὰ περὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου Ἀπομνημονεύματα, χάριν τῶν μαθητῶν ἐκδοθέντα, ἐξελληνισθέντα καὶ σημειώσεσι πλουτισθέντα ὑπὸ Σ. Κ. Σακελλαροπούλου, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας, καθηγητοῦ τῆς λατινικῆς ἐν τῷ γ' Ἀθηνεῖσι γυμνασίῳ, τεύχος α'. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Χ. Ν. Φιλαδέλφειας, 1877, 8^{ον}, σ. 157.

284. Ἐκθέσις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν περὶ τῶν πεπραγμένων ἐν τῇ ἐντάτῃ Συνόδῳ τοῦ στατιστικοῦ Συνεδρίου τῇ συγκροτηθείσῃ τῷ 1876 ἐν Βουδαπέστη. [Συντάχθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Μανσλά, τμηματάρχου τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας, ὅστις ἔλαβε μέρος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐν λόγῳ σύνοδον.] Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ τυπογραφείου, 1877, 8^{ον}, σ. ζ', 65.

285. Ὁθωμανικὸς ἀστρικός Κώδικς, μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ὑπὸ Κωνσταντίνου Ι. Φωτιάδου καὶ Ἰωάννου Π. Βιδνουῦ, ἐκδίδεται ἀδείᾳ τῆς κυβερνήσεως μετὰ σχολίων, ἐρμηνειῶν καὶ σημειώσεων ἐπὶ τοῦ κειμένου. Βιβλίον ΙΓ' περὶ ὁμολογίας καὶ Βιβλίον ΙΔ' περὶ ἀγωγῶν. 1877. Ἐν Κωνσταντινί. Τόποις Βουτυρά καὶ Σαΐ.

286. Φίλεργος. Σύγγραμμα περιοδικόν, φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν καὶ βιομηχανικόν, ἐκδιδόμενον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὑπὸ Ἀγγέλου Νικολαΐδου τῇ συνεργασίᾳ διακεκριμένων ἀνδρῶν, ἀδείᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου. Ἐν Κωνσταντινί ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀγγέλου Νικολαΐδου 1877.

287. Κήποις παιδικῶς. Πραγματικὴ ὁλοκληρὴ πρὸς χρῆσιν τῶν Νηπιαγωγείων καὶ τῶν ἐν τοῖς δημοτικαῖς Σχολαῖς νηπιαγωγικῶν τμημάτων μετὰ τῶν ἀναγκαζίων πινάκων ὑπὸ Ι. Δ. Ἀριστοκλέους. Νῦν τὸ πρῶτον ἐκδίδεται, δαπάνη τοῦ συγγραφέως. Ἀδείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως. Ἐν Κωνσταντινί.

288. Φιλέας. Κωμωδία. Ἐκδοσις δευτέρη. 1877. Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

289. L'Europe méridionale: Grèce, Turquie, Roumanie, Serbie, Italie, Espagne et Portugal. [Nouvelle géographie universelle] par Elisée Reclus. Tome premier. [4 cartes tirées à part et en couleurs, 200 cartes insérées dans le texte et 60 gravures sur bois] 1877, Fr. 30.

290. Carte de la Turquie d'Europe pour suivre les opérations militaires, par M. Vivien de Saint-Martin. [Une feuille

gravée sur cuivre et coloriée à teintes plates.] 1877, Fr. 1.50.

291. Russisch-Türkischer Kriegsschauplatz, 1877, Gotha: Justus Perthes. 1 M. 20 Pf.

292. Carte de la guerre Turco-Russe en Europe et en Asie dressée par Erhard. Une feuille en chromolithographie. 1877. Fr. 2.

293. Carte de détail des opérations militaires de la guerre Turco-Russe, comprenant deux Cartes du théâtre de la guerre: 1re Carte. Théâtre de la guerre en Europe; 2e Carte. Théâtre de la guerre en Asie. 1877. Prix des deux Cartes réunies sur une seule feuille: en noir, 50 c., en couleur, 1 fr.

294. Carte du théâtre de la guerre. [Empire russe, Turquie d'Europe et d'Asie, Roumanie, Mouténégro, Serbie, Perse, Grèce.] Institut géographique de Paris. Ch. Delagrave, éditeur de la Société de géographie de Paris. 1877.

295. Die Neuheellenen und ihre Entwicklung. (Ausland) 1877. N. 18. 19.

296. Aus Griechenland. Argos und Mykenae. von M. Lang. (Deutsche Rundschau. 1877. N° 8.)

297. Athen. von H. Trölich. mit Kupfern. (Westermann's Monatshefte. 1877. Mai).

298. Griechische Ausgrabungen 1876 — 77. von Ernst Curtius. (Nord und Süd 1877 April.)

Ἡ Revue Archéologique τῶν Παρισίων, ἐν τῷ φυλλῷ διῷ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου, ἐδημοσίευσεν ἀξίαν λόγου διατριβὴν τοῦ κ. P. Foucard, περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς περιλαμβανούσης ὁμολογίαν Ἀθηναίων καὶ Χαλκιδέων, εὐρεθείσης τὸν ἰούνιον τοῦ 1876 ἐν ταῖς πρὸς νότον τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφαῖς καὶ δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Α. Κουμανοῦδης ἐν τόμῳ Ε'. (σελ. 76) τοῦ Ἀθηναίου, ὑπὸ τοῦ κ. Egger ἐν Journal des savants (φυλ. ἰουλίῳ 1876) καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Koehler ἐν Mittheilungen des archaeol. Instit. in Athen (φυλ. ἰαν. 1877).

— Ὁ γνωστὸς ἐπὶ ἐμβροθεῖα ἀνταποκριτὴς τοῦ «Καιροῦ» τῶν Παρισίων πλέκει τὸ ἐγκώμιον τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἰδίως τῶν Φαναριωτῶν. «Ἡ ἱστορία τοῦ Φαναρίου, γράφει, εἶνε ἡ ἱστορία τῆς καρτερικῆς καὶ θαυμασίας πάλης, ἣν διεξήγαγε δι' αἰῶνων ὄλων τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον πρὸς ἀνάγκην τῆς ἀνεξαρτησίας του. Μετὰ τὴν ἄλωσιν οἱ περὶ τὸ πατριαρχεῖον πρόκριτοι ἐξηκολούθησαν διατηροῦντες τὰς πολυτίμους παραδόσεις τοῦ παρελθόντος. Αὐτοὶ οἱ ἀμαθείς Τοῦρκοι ἠναγκάζοντο νὰ καταφεύγων εἰς τὰ φῶτά των καὶ νὰ προσπορίζωσιν αὐτοῖς μεγάλα πλοῦτη. Οἱ Φαναριῶται ἡδύνατο οὕτω νὰ διαδίδωσι κάλλιον μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν των τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν, πάντες δὲ, διπλωμάται, τραπέζιται, ἔμποροι, ὑπεβαλόντες ἐξ ἑαυτοῦ τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς φιλοπατρίας. Ἐνίοτε οἱ Τοῦρκοι, ἐξεγερόμενοι τοῦ ληθάργῳ, ἐδεκνίζον τοὺς Φαναριώτας. Ἀλλὰ τὰ λουτρά ἐκεῖνα τοῦ αἵματος ἐκράνουν τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν καὶ οἱ ἐπιζῶντες ἐβάδιζον τολμηρότεροι πρὸς τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀπελευθερώσεως. Ἀγνοῶ τίνας οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ τὰ σχέδια τῆς εὐρωπαικῆς διπλωματίας. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἐν μέσῳ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κλίνομεν ἐν βαθεῖ σεβασμῷ τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τῆς φλογερᾶς φιλοπατρίας του, ἥτις, περὶ τὴν ἐστίαν τοῦ πλουτοῦ τραπέζιτου καὶ τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου ἐνισχύεται καθ' ἐκάστην διὰ τῆς λατρίας τῶν μεγάλων παραδόσεων τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. «Ὁ, τίδ' ἔποτε καὶ ἂν συμβῇ, τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς λαόν, ὅστις κατάρθωσε νὰ διατηρήσῃ μετὰ θαυμαστῆς καρτερίας τὴν εἰς ἐξουτὸν πίστιν».

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως δημοσιεύουσι τὴν μακρὰν ἐκθεσιν τοῦ κ. Ο. Παλέμου, εισηγητοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ αὐτοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου.

— Μετὰ τοῦ κ. Νεῦτωνος εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὰς Μυκῆνας καὶ τὸν παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ κατατεθειμένον Μυκηναίων θησαυρὸν ὁ κ. Percy Gardner καὶ ἀπηύθυνεν δύο περὶ τούτων ἐπιστολάς πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα Academy. Ἐπιτοχὴ μεταφράσιν τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἐδημοσίευσεν ἡ «*Θρα*» εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 186, 187, 188 καὶ 191 φύλλα αὐτῆς. Αἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀποσταλθεῖσαι περιγραφαὶ περὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τῶν Μυκηνῶν θησαυροῦ, δημοσιευθεῖσαι δὲ ἐν γερμανικαῖς καὶ ἀγγλικαῖς ἐφημερίσιν, εἰσὶ δυστυχῶς κατὰ τὸ πλεῖστον ἐσφαλμέναι, ἐπειδὴ οἱ ἀποστείλαντες αὐτάς δὲν εἶχον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ ἐξετάσωσι μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὰς ἀρχαιότητας ταύτας. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Σλήμαν καὶ τοῦ καταλόγου καὶ τῶν περιγραφῶν ἂς παρασκευάζει ὁ κ. Σταματάκης, θὰ δυνήθωσιν οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐκφράσωσιν τὴν πρέπουσαν γνώμην.

— Τὴν 21 Μαΐου, ὥραν 5 μ.μ. ἐδόθη ἐν τῷ Βοτανικῷ κήπῳ τὸ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου προαγασθὲν γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἐδουάρδου Φρῆμαν. Ἐν τῷ συμποσίῳ παρεκάθησαν ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ ἄλλοτε καθηγητὴς κ. Μ. Ρενιέρης. Τὸ γεῦμα ἦν καθαρῶς ἑλληνικὸν καὶ οἱ οἶνοι ἑλληνικοί. Προπόσεις ἐγένοντο πολλαί, ἅπασαι ἑλληνιστί, καὶ αὐτοὶ τοῦ ἐξόχου ξένου ἐκφωνήσαντος ἑλληνιστὶ πρόποντι. Προσεχόμεθα δὲ δημοσίευσιν ἡ Ἐστία τὴν ὑπὲρ τοῦ κ. Φρῆμαν πρόποντι τοῦ πρυτανεύοντος ἀντιπρυτανεύου κ. Ε. Κοκκίνου καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐπιφανοῦς φιλέλληρος.

— Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἀνεγνώσθη ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἔκθεσις τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱατρικοῦ ἀγώνου. Εἰσηγητὴς ἦν ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Καραμήτσος. Ἐκ τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα πεμφθεισῶν ἐπὶ διατριβῶν οὐδεμία ἐκρίθη ἀπολύτως ἀξία βραβεύσεως. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ θέλησις τοῦ ἀγωνοθέτου εἶνε νὰ δίδεται πάντοτε τὸ βραβεῖον εἰς τὸ σχετικῶς καλλίτερον ἔργον, ἐχορηγήθη τοῦτο εἰς τὴν περὶ σπυροκόλου κλπ. συγγραφὴν τοῦ ἐν Καλάμῃς ἱατροῦ κ. Δ. Ἀλβανάκη.

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΛΛΗΞ. ΣΧΟΛΗ

[Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐκθέσεως διὰ τὸ ἔτος 1876].

Ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς σχολῆς (15 μαΐου 1844) ὑπῆρξαν διευθυνταὶ οἱ ἐπόμενοι: Πρώτος ὁ μακαρίτης Μισαὴλ Ἀποστολίδης, ἀρχιμανδρίτης καὶ εἰτα μητροπολίτης Ἀθηνῶν· δεύτερος ὁ μακαρίτης Νεόφυτος Δούκας, ὅστις, θανάτου ἐπελθόντος, δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του· τρίτος ὁ νῦν ἀρχιεπίσκοπος Εὐβοίας κ. Καλλίνικος Καμπάνης· τέταρτος ὁ μακαρίτης Γρηγόριος Καλαγάνης, ἀρχιμανδρίτης, καὶ πέμπτος νῦν ὁ ἀρχιμανδρίτης Σωκράτης Κολιάτσος, ὅστις διευθύνει τὴν σχολὴν 15 ἡδὴ ἔτη. Ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς σχολῆς ἐγένοντο ἐν αὐτῇ μαθηταὶ ἐκ μὲν τῆς Ἡπείρου, τῆς ἰταλικῆς πατρίδος τοῦ αἰμινίστου ἱεροῦτο, 109, ἐκ τῆς Πελοποννήσου 51, ἐκ τῆς Σπέρδας Ἑλλάδος 59, ἐκ τῶν νήσων 80 καὶ ἐκ τινῶν ἄλλων μερῶν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος 26. Ἐξ Ἀβυσσινίας εἰς ἡν μαθητῆς, ὁ Γεννάδιος Ἑλισσαῖος, μονοψόφους ἀποτύσας τὴν πλάνην, προχειρισθεὶς δὲ καὶ εἰς διάκονον, εἰτα ὁμοῦς ἐνεκα ἀσθενείας ἀναχωρήσας εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἐκεῖ ἀποθανών. Ἡκροάσαντο δὲ τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς καὶ πολλοὶ ἔξωθεν, ὧν ὁ κριμὸς ὑπερβαίνει περίπου τοὺς διακοσίους. Οὗτοι ἐγράψαν εἰτα εἰς διάφορα στάδια, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁμοῦς εἰς τὸ τοῦ διδασκάλου καὶ καθηγητοῦ ἀφοῦ συνεπλήρωσαν τὰς σπουδὰς τῶν καὶ ἐν πανεπιστημίῳ. Ἐκ τῶν κατὰ καιρὸς ἐκ τῆς σχολῆς ἀποφοιτησάντων κληρικοὶ μὲν ἐγένοντο 38. Θεολόγοι δὲ κοσμικοὶ 26, διδάσκαλοι δὲ περίπου 64. Οἱ ἄλλοι ἐγράψαν εἰς ἄλλα ἔργα, οἷον εἰς τὴν ἱατρικὴν 20, εἰς τὴν νομικὴν 20, εἰς τὴν φιλολογίαν 8 καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον ἄλλοι 8. Σημειωτέον ὅτι οἱ εἰς τὴν Ριζάρειον σχολὴν εἰσερχόμενοι μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται, πλην τῶν ἐκ Ζαγορίου ὄντων, νὰ παρέχωσιν ἐγγύησιν ὅτι ἰσχυρῶς σπουδάζουσιν. Κατὰ δὲ τὸν νόμον τούτου, κατεδύχθησαν μέχρι τοῦδε τινὲς ἀθετήσαντες τὴν ὁμολογίαν των, εἰσὶ δὲ καὶ τινες ἐκκερμεῖς ἀγωγὰὶ κατὰ τινῶν ἄλλων.

Ἡ χρηματικὴ περιουσία τῆς σχολῆς συνίστατο τὴν 31 δεκεμβρίου τοῦ 1876 εἰς δρ. 1,040,566.33, ἡ δὲ κτηματικὴ εἰς δρ. 473,379.60. Σημειωτέον ὅτι 211 μετοχαὶ τῆς

Ἑθνικῆς Τραπέζης, ἀνήκουσαι τῇ σχολῇ, λογίζονται κατὰ τὴν ἀρχικὴν των ἀξίαν (τῶν δρ. 1000), ἐνῷ ἡ σημερινὴ ἀξία εἶναι τριπλασία σχεδόν.

Εἰς τὴν Ριζάρειον σχολὴν γίνονται δεκτοὶ ὡς μαθηταὶ 10 νέοι ἐκ Ζαγορίου καὶ 10 ἑτεροὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι τρέφονται, ἐνδύονται καὶ ἐκπαιδεύονται δαπάνῃ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Ἡ κυβερνήσις δὲ διορίζει ὡς ὑποτρόφους ὅσους ἀν' ἐγκρίτην πληρόνους κατὰ μῆνα δρ. 70, ἔτι δὲ δρ. 300 κατ' ἔτος, αἱ ὁποῖαι ὁμοῦς δρ. 300 ἐπιστρέφονται αὐτοῖς ἅμα ἱερωθῶσιν. Ἐν τῇ σχολῇ ἐκπαιδεύονται ἔτι εἰς μαθητῆς ἐκ Φιλίππουπόλεως, δύο ἐκ Χίου καὶ δύο ἐκ Λευκάδος ἐκ τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων τῶν αἰδιόμων Κομιζοπούλου, Κρεατούλη καὶ Π. Στεφανίτη.

Ἐκτελεσται τῆς Ριζαρείου σχολῆς σήμερον ὑπάρχουσιν οἱ κκ. Μ. Ρενιέρης, Ἀναστάσιος Ζίνης, Δ. Στρούμπος, Α. Μάμουκας, Α. Πάλλης, Α. Ὀμηρίδης, Ν. Ράδος, Φίλιππος Ἰωάννου, Ι. Κόνιαρης καὶ Ν. Ἰωαννίδης. Μέλη δὲ σήμερον τοῦ συμβουλίου εἶναι οἱ κκ. Α. Μάμουκας, Δ. Στρούμπος καὶ Α. Πάλλης.

Ἡ ἔκθεσις λήγει διὰ τῶν ἐξῆς ὁραίων λόγων: «Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ οἱ σεβαστοὶ οὗτοι ἄνδρες θέλουσιν ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς γεραῆς ἡμῶν ἐκκλησίας, ἥτις ἐστὶ τὸ σέμνωμα τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, ἡ σωτήριον κινητὸς τῶν τιμαλφεστέρων κειμηλίων, ἡ παραμυθία του διὰ τῶν οἰάκων αὐτῆς καταποντιζόμενον διέφυγε τὰ ναυάγια, συνταρασσόμενον δὲ ὑπὸ τῶν λαλιάρων τῶν ζοφερῶν χρόνων διετέλεσε δι' αὐτῆς ἀδιάσειστον καὶ ἀκλόνητον».

REVUE DES DEUX MONDES

Livraison du 15 Mai 1877.

I. Une restauration. — L'Espagne sous Alphonse XII, par M. Anatole Leroy-Beulieu. — II. La métaphysique en Europe depuis Hegel. Un philosophe misanthrope, par M. Paul Janet, de l'Institut de France. — III. L'art Japonais, ses origines et ses caractères distinctifs, par M. George Bousquet. — IV. Les grands épisodes de l'histoire contemporaine. Le procès des ministres. La cour des pairs, par M. Ernest Daudet. — V. Desirée Turpin, première partie, par M. Th. Bentzon. — VI. L'Asie centrale et le réveil de la question d'Orient, par M. Cuheval-Clarigny. — VII. Les mémoires d'un humaniste Américain. George Ticknor. La vieillesse d'un fédéraliste par M. H. Blerzy. — VIII. Revue musicale. Le roi de Lahore à l'opéra, par M. F. de Lagenevais. — IX. Chronique de la quinzaine, histoire politique et littéraire. — Essais et notices. — XI. Bulletin bibliographique.

ΕΣΤΙΑ

Ἐτησίᾳ συνδρ.: Ἐν Ἑλλ. φρ. 10. ἐν τῇ ἄλλ. φρ. 20. Τιμὴ τοῦ Α' τόμου φρ. 6.—δεδεμένου φρ. 8.— Τιμὴ τοῦ Β' τόμου φρ. 6.—δεδεμένου φρ. 8.—

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἀριθ. 1. Πέτρος ὁ Β' τῆς Βρασιλίας. Τιμ. λεπτὰ 10.
Ἀριθ. 2. Περὶ ἀγάπης τῆς πατρίδος. Τιμ. λεπτὰ 10.
Ἀριθ. 3. Ἀδαμάντιος Κοραῆς. Τιμ. λεπτὰ 10.
Ἀριθ. 4. Λάζαρος Κουντουριώτης. Τιμ. λεπτὰ 10.

Μετεωρολογικὸν δελτίον τοῦ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ε.Π.	Βαρόμ.	Θερ. Κελ.	Ἄνεμ.	Παρατηρήσεις.
Μαΐ. 18	756.42	25.3	15°6	ΒΑ.
19	757.63	28.4	14.1	Δ.
20	755.54	29.3	16.4	ΝΔ.
21	751.30	30.3	17.6	ΝΔ.
22	749.67	29.8	19.6	ΒΑ.
23	752.96	24.4	18.4	ΒΑ.
24	753.86	25.0	18.1	ΒΑ.

Τὴν ἐσ. Β. ἀστραπαί